

Verbinding

Als jij zou overlijden en de kans kreeg om met je dierbaren op aarde te communiceren, zou je die kans dan aangrijpen? Onze geliefden die zijn overgegaan, willen niets liever dan dat wij ons openstellen voor de aanmoedigingen, tekens, inspiratie en boodschappen die zij ons onophoudelijk sturen. Dit boek leert je hoe je die berichten bewust kunt ontvangen.

Met ontwapenende eerlijkheid en oprechte, nederige verbazing over zijn eigen mediamieke vaardigheden, vertelt Tom Colton de meest boeiende verhalen uit zijn leven als lerlands meest bekende medium en bewijst ons daarmee dat het licht nooit dooft, en dat onze geliefden voortleven.

Het feit dat we onze overleden dierbaren niet meer in de fysieke wereld zien, zoals we elkaar zien, wil niet zeggen dat we ze niet nog net zo dicht bij ons kunnen voelen als toen ze nog hier waren en ons knuffelden. Wij zijn allemaal in staat de aanwezigheid van onze overleden dierbaren te ervaren en een verbinding tot stand te brengen waarbij je hun boodschappen kunt ontvangen.

In dit boek toont Tom Colton dat ook jij de vaardigheid kunt ontwikkelen om boodschappen te ontvangen van je dierbaren, en zelfs uit te groeien tot een medium voor anderen. Hij helpt je de eerste stappen te zetten en leert je te communiceren met de familieleden en vrienden die je zo mist.

Met gratis meditatie op mp3 die je in staat stelt te communiceren met je geliefden in de geesteswereld.

TOM COLTON
het lerse medium

Verbinding

ontvang de boodschappen van overgegangene geliefden

Dit e-book is een passage uit het boek
'Verbinding' van het Ierse medium
Tom Colton. Bestel het boek via:

WWW.TOMCOLTON.NL

Oorspronkelijke titel: Will we ever meet again? • Copyright © 2014 Tom Colton • Vertaling: Jörgen van Drunen • Illustraties: omslag © iStockphoto/SvetaZi

Nederlandse editie © 2020 Palaysia Productions, Amstelveen
ISBN 978-94-92412-52-2

Deze uitgave is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid samengesteld. Noch de maker, noch de uitgever stelt zich echter aansprakelijk voor eventuele schade als gevolg van eventuele onjuistheden en/of onvolledigheden in, of verkeerd gebruik van deze uitgave.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevens bestand, of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced by any mechanical, photographic, or electronic process, or in the form of a phonographic recording; nor may it be stored in a retrieval system, transmitted, or otherwise be copied for public or private use—other than for “fair use” as brief quotations embodied in articles and reviews—without prior written permission of the publisher.

The author of this book does not dispense medical advice or prescribe the use of any technique as a form of treatment for physical, emotional, or medical problems without the advice of a physician, either directly or indirectly. The intent of the author is only to offer information of a general nature to help you in your quest for emotional and spiritual well-being. In the event you use any of the information in this book for yourself, which is your right, the author and the publisher assume no responsibility for your actions.

ERVARINGEN VAN EEN MEDIUM

De verloofde

Een ander voorbeeld waaruit blijkt dat boodschappen van overledenen soms geïnterpreteerd moeten worden in plaats van dat je ze letterlijk neemt, is iets wat een poosje geleden is gebeurd, ook weer tijdens een van mijn mediumcirkels. Deze keer kreeg ik op een van de dagen waarop we wekelijks bij elkaar komen 's middags een telefoontje van een jonge vrouw. Ze zei dat ze die avond graag met een vriendin wilde komen. Ik zei dat ik dat prima vond en gaf haar een gedetailleerde routebeschrijving. Maar enkele uren later, toen ik op het punt stond om mijn telefoon uit te zetten en met de mediumcirkel te beginnen, kreeg ik nog een telefoontje. Het was die jonge vrouw weer. Ze zei dat ze helaas laat van haar werk was thuisgekomen en dat zij en haar vriendin niet op tijd aanwezig konden zijn. Maar ze benadrukte wel dat haar vriendin echt met mij moest praten, en ze vroeg of ik die vriendin na afloop van de kring wilde bellen. Ik zei dat ik dat wel zou doen, zij het met een beetje tegenzin, want ik houd niet zo van readings via de telefoon of het internet.

Na afloop van de bijeenkomst belde ik zoals beloofd de vriendin op. Ze zei dat ze een poosje geleden iemand had verloren, en vroeg of ik contact met die persoon wilde maken,

meteen, aan de telefoon. Ik legde uit dat ik het veel prettiger vind om iemand in levende lijve voor me te hebben, want readings gaan vaak gepaard met verdriet en emoties, dus wil ik graag de energie van de zitter en Spirit vast kunnen houden. Maar het meisje smeekte me en zei dat ze echt heel dringend met de persoon die was overleden in contact moest komen. Toen ik besepte hoe belangrijk het voor haar was, stemde ik er toch maar mee in om het voor haar te proberen.

Ik stemde af op de geesteswereld en vroeg aan dierbaren van de zitter of ze met mij in contact wilden komen. Ik voelde al snel de energie van een jongeman. Ik kon zijn uiterlijk heel duidelijk beschrijven: goed gekleed, trots op hoe hij eruitzag. Vervolgens zei ik tegen mijn zitter dat ik het gevoel had dat ik langs een wal naar beneden viel, mijn hoofd stootte, in het water terechtkwam en verdronk. Vervolgens zei ik dat ik in een kanaal lag, en dat ik daar was om iemand te ontmoeten. Het meisje bevestigde dat haar geliefde op de dag dat hij overleed een afspraak met iemand had. Nu zag ik het gebied rond het kanaal heel duidelijk en beschreef de exacte locatie. De zitter kon die meteen plaatsen.

Terwijl ik met de reading doorging, zei de jongeman met een zwaar Dublins accent tegen me: 'Da's mijn moppie met wie je daar praat, maar ze wordt chaggie als ik haar zo noem.' Dus ik herhaalde wat hij had gezegd.

'Hij noemde me altijd zijn "moppie",' zei ze, 'en ik vond het niet leuk als hij dat deed. Daar werd ik inderdaad chagrijnig van. Soms zei hij het alleen maar op me op de kast te jagen.'

De jongeman zei verder dat hij het kanaal bij een van de sluizen was overgestoken, was uitgegleden en in het kanaal was gevallen. 'Ik haat water, ik kan niet eens zwemmen,' zei hij. 'Ze denken dat ik het zelf heb gedaan. Maar dat is niet waar...' Ik gaf de informatie door aan zijn vriendin.

'De agent zei tegen ons dat hij zelfmoord had gepleegd en zelf in het kanaal was gesprongen,' zei ze. Dus wat ik haar had verteld, klonk haar heel logisch in de oren. 'Hij kon niet eens zwemmen, hij had een bloedhekel aan water, dus we snapten al niet waarom hij dan in het water zou springen.' Nu ze hoorde wat er echt was gebeurd, was dat een hele opluchting voor haar.

De reading was op dat moment al een uur bezig. Aan de telefoon was ik buiten mijn comfortzone, maar de informatie kwam desondanks goed door, en veel ook. Het volgende verzoek van de zitter had ik dus totaal niet verwacht. Na al het bewijs dat ik al had gegeven, zei ze: 'Nou, als je echt met mijn kerel aan het praten bent, vraag hem dan maar eens op welke datum we verloofd zijn!'

Ik bleef rustig en probeerde me niet te laten overmannen door de spanning om nóg meer informatie te krijgen, want als er veel druk is ga je er soms met je verstand tussen gaat zitten. Ik stelde de vraag aan de jongeman. Hij begon te lachen en zei: 'Ik trap nooit in 1 april-grappen!' terwijl hij maar bleef lachen. Het was geen 1 april, ook niet bijna, dus ik begreep het nog steeds niet helemaal en stelde de vraag opnieuw.

‘Ik trap nooit in 1 april-grappen!’ herhaalde hij met nadruk en bulderend van het lachen.

Plotseling viel bij mij het kwartje. Ik zei tegen de zitter: ‘Hij zegt de hele tijd dat hij nooit in 1 april-grappen trapt... Hij heeft het de hele tijd over 1 april!’ Ik hoorde een bons aan de andere kant van de lijn doordat het meisje de telefoon had laten vallen. Er volgde een stilte. ‘Ben je er nog? Alles oké daar?’ zei ik. Toen hoorde ik haar tegen een vriendin, die blijkbaar ook bij haar in de kamer was, roepen: ‘Hij is er echt! Hij vertelt me net de datum waarop we verloofd zijn!’ Ze hilde onbedwingbaar.

Haar vriendin kwam aan de lijn. Ik zei dat ze ervoor moest zorgen dat de zitter zich ontspande, diep ademhaalde en kalmeerde voordat ze terug aan de lijn kwam. Na een paar minuten was ze er weer. Ik vroeg haar of ze wilde dat ik doorging. Nog steeds een beetje buiten adem zei ze dat ze dat wel wilde. ‘Op die datum zijn we verloofd! Hij is er echt, hè? Die datum kon u onmogelijk weten.’

Ik maakte weer contact met de jongeman en vroeg hem om me wat meer informatie over de verloving te geven. Hij liet me een beeld van zichzelf zien. Hij maakte een ring van aluminiumfolie. Ik gaf dit door aan zijn vriendin, en zei dat hij een enorme romanticus was omdat hij een ring van aluminiumfolie had gemaakt en zelfs op zijn knie ging zitten om haar ten huwelijk te vragen, ook al was hij daarbij op de grond gekukeld! Het meisje lachte omdat ze door deze details weer aan die gebeurtenis moest terugdenken. Ze zei dat ze geen

geld hadden om een ring te kopen, maar dat ze dat wel zouden doen zo gauw ze genoeg geld bij elkaar hadden geschraapt. Eindelijk was ze tevreden te zijn met wat ik haar kon vertellen, en kon ze het hierbij laten. Opgelucht en vol emotie kon deze jonge vrouw eindelijk de vele vragen naast zich neerleggen die sinds de dood van haar verloofde duidelijk een kwelling voor haar waren geweest: hij had geen zelfmoord gepleegd, en had haar dus niet verlaten.

Uit dit voorbeeld blijkt dat een belangrijk stukje informatie van Spirit soms op een indirecte manier wordt gebracht: ‘Ik trap nooit in 1 april grappen’. Om er wijs uit te kunnen, moet het medium of de zitter dan bereid en in staat zijn om te interpreteren wat er wordt gezegd.

Wat mij als medium ook opvalt aan dit verhaal, is dat ze ondanks alle dingen die ik haar tijdens de reading al had verteld, en wat ze allemaal kon bevestigen, toch nog dat ene detail wilde weten – de datum van hun verloving – als het laatste stukje bewijs dat haar vriend inderdaad met mij communiceerde en dat het contact echt was. In mijn ervaring is dat een veelvoorkomende reactie tijdens readings, en het kan voor een medium best frustrerend zijn. Soms zijn mensen pas tevreden als ze alles wat op hun lijstje staat hebben kunnen afvinken, of als ze een of andere geheime code of wachtwoord van de overledene te horen krijgen. Je kunt dan nog zoveel volledig nauwkeurige informatie of allerlei vreemde details hebben doorgegeven als je wilt, maar tenzij je met dat ene specifieke woord op de proppen kunt komen, geloven ze niet dat

de verbinding echt is.

Vanuit het perspectief van het medium is het lastige hiervan dat het stukje informatie dat zo belangrijk is voor de zitter, niet altijd doorkomt. De overledene in kwestie bepaalt of hij of zij dat ene detail wel of niet wil geven. En ondanks al mijn inspanningen, ervaring en interpretatievermogen, lukt het me niet altijd om de betekenis van bepaalde details te begrijpen. Als medium doe ik mijn uiterste best om alles wat ik voel, hoor, zie en me gewaar word te vertellen aan degenen voor wie ik de reading doe, maar soms begrijpt alleen de zitter het echt. Of juist niet, want dat kan ook.

Ik vind het altijd heel bevredigend en bemoedigend als ik mensen informatie geef die in hun beleving niet relevant of zinvol is, en als ze me dan een paar dagen later bellen of een e-mail sturen om te zeggen dat de informatie die ze in eerste instantie hadden weggewuifd, toch blijkt te kloppen. Voor mij is dat de grootste bevestiging van het werk van Spirit. Alles waarover tijdens een reading wordt gecommuniceerd heeft een doel, ook al begrijpen we dat doel niet meteen. Het belangrijkste is dat overledenen altijd aan de zitter duidelijk maken dat er een geesteswereld is, en dat de dierbaren die ze hebben verloren in die dimensie verder leven.

Een mooi voorbeeld van een reading waarbij de zitter overtuigend bewijs kreeg dat haar vader er nog steeds is, is onderstaand verhaal. Ook in dit geval kon een deel van de informatie pas achteraf worden bevestigd. De zitter vertelt het op indrukwekkende wijze in haar eigen woorden:

Lees verder in het boek 'Verbinding' van Tom Colton, bestel nu via:

WWW.TOMCOLTON.NL

